

РЕШЕНИЕ

№ 37242

гр. София, 28.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6493** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „Емджи Транс БГ“ ООД, чрез адв. М. В. от САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-4332-002525/22.05.2026г. с правно основание по чл.171, т.2а, б.А от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор ОПП,СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ- прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, поради незаконосъобразност (посочени две фактически основания за нейното издаване); липса на правно основание за налагане на ПАМ (водачът не е бил загубил всичките си контролни точки, като в ЗППАМ не са описани наказателните постановления, които са обосновали отнемането на контролните точки); наложената ПАМ е в противоречие с целта на закона и засяга правото на собственост на жалбоподателя, който не е разполагал с информация за контролните точки на водача и не е можел да установи факти, които са достъпни само за контролните органи. Претендират се разноси.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените в жалбата доводи.

Ответникът по делото не се явява и не се представлява. В депозирани писмени бележки е застъпил становище за неоснователност на жалбата, поради доказване на фактическите

обстоятелства по извършеното нарушение от водача на МПС и съобразяване на наложената ПАМ с материалноправните предпоставки и процесуални правила. Претендира юрисконсултско възражение и прави възражение за евентуална прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 17.05.2026г. С. С. С. е управлявал МПС-специален автомобил Д. ФА ЦФ 75, рег.С., собственост на „Емджи Транс БГ“ ООД в [населено място], по Околовръстен път. Автомобилът е бил спрян от полицейски автопатрул непосредствено след ръкава за включване от АМ Т. към Околовръстен път като при извършената проверка е направен извод, че водачът управлява МПС с невалидно СУМПС поради отнемане на всички контролни точки. Срещу него е съставен АУАН ГА №4721111 за извършено нарушение по чл.150- управлява МПС след като е загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП

На 22.05.2026г. срещу собственика на автомобила Д. ФА ЦФ 75, рег.С., „Емджи Транс БГ“ООД е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002525/22.05.2026г. с посочено обстоятелство, че автомобилът на жалбоподателя е управляван от водач, който не притежава СУМПС- загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП. ПАМ е наложена с правно основание по чл.171, т.2а б.А от Закона за движение по пътищата- прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

От представените справки за водача на процесния автомобил- С. С. С. се установява, че е притежавал СУМПС[ЕИК], валидно до 04.10.2027г., като спрямо него има издадени и влезли в сила девет наказателни постановления за различни по вид нарушения по ЗДвП, като общия брой на отнетите контролни точки е повече от максималните 39.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна. Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото е представена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министърът на вътрешните работи, с която на основание чл. 165 от ЗДвП са определени да осъществяват контрол по ЗДвП областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи в рамките на обслужваната територия. От своя страна, директорът на СДВР със Заповед

№513з-12086/14.10.2025г. е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, т.2, 2а, т.5, от ЗДвП, сред които са и полицейските органи по чл.142, ал.11, т.1 от ЗМВР в отдел "Пътна полиция" СДВР, какъвто се явява Г. П.- полицейски инспектор при ОПП, СДВР, издал оспорената заповед.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Разпоредбата на чл. 171, т.2а, б.А ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

Съгласно чл.157, ал.1 от ЗДвП, при издаване на свидетелство за управление притежателят му получава определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Новият водач получава две трети от максималния брой контролни точки, а оставащите една трета контролни точки получава след придобиване на 24 месеца стаж като водач на моторно превозно средство. В националния регистър за водачите и техните нарушения и наказания по чл. 165, ал. 1, т. 6 се съхранява информация за контролните точки за отчет на извършените нарушения.

В случая водачът С. С. е бил с първоначално получени 39 контролни точки.

Съобразно ал.4 на чл.157 водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи, а съобразно вменения за нарушен от С. чл.150 ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач (освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4).

С. С. следва да се счита за неправопособен, тъй като съобразно представената справка за нарушения на водача се установява, че към датата на спирането за проверка от полицейските органи са му били отнети всички контролни точки по влезли в сила наказателни постановления и правоспособността му не е възстановена по установения ред. Справката представлява официален удостоверителен документ, издаден въз основа на данните, подлежащи на отчет в информационната система на МВР. Като такъв тя е годно доказателствено средство, което следва да бъде преценено от съда съобразно правилата на чл. 179, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и в съвкупност с останалите доказателства по делото.

Жалбоподателят оспорва общо обстоятелството, че на водача са отнети всички контролни точки, но не излага конкретни възражения срещу отразените в справката данни. Не твърди, че някое от

посочените наказателни постановления е отменено или не е влязло в сила, нито сочи конкретни несъответствия относно броя на отнетите контролни точки. Не е оспорена и достоверността на представената справка, нито е направено доказателствено искане за представяне на индивидуализираните в нея наказателни постановления. При тези данни и доколкото не са установени обстоятелства, които да опровергават отразеното в справката, съдът я кредитира като доказателство относно отнемането на контролните точки и влизането в сила на посочените наказателни постановления.

Макар и формално свидетелството за управление на МПС да е било със срок на валидност 04.10.2027г., налице са материалноправните предпоставки по чл.157, ал.4 ЗДвП- водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството си в МВР. Това се съчетава с общото изискване всяко ППС да се управлява от правоспособен водач по чл. 150 ЗДвП, като отнемането на всички контролни точки е релевантния факт, от който следва загубата на правоспособност- такъв водач няма право да управлява МПС. В този смисъл не представлява съществено процесуално нарушение начина на формулиране на осъщественото от водача на МПС нарушение в заповедта: „водачът управлява без да притежава свидетелство за управление на МПС- загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 ЗДвП. Не се касае до посочване на две самостоятелни правни основания за налагане на ПАМ, тъй като изразът „управлява без да притежава свидетелство за управление на МПС“ е употребен във връзка с последващото уточнение „загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 ЗДвП“. Двете формулировки не описват различни фактически обстоятелства, а се отнасят до едно и също правнорелевантно състояние на водача – загубата на придобитата правоспособност вследствие отнемането на всички контролни точки. Заповедта следва да се тълкува в нейната цялост, като е видно, че административният орган е обосновал прилагането на мярката именно с управлението на автомобила от неправопособен водач. Неточността в използваната формулировка не създава неяснота относно действителното фактическо основание за издаването на заповедта и не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, доколкото не е ограничила възможността на жалбоподателя да организира защитата си и не пречатства съдебния контрол за законосъобразност.

Не се споделят и възраженията на жалбоподателя относно липса на негово знание относно загубата на контролните точки от водача на ППС. За законосъобразността на ЗППАМ по чл. 171, т.2а, б.А ЗДвП материалноправните предпоставки са жалбоподателят да е собственик на процесното ППС; ППС да е било управлявано от лице, което е неправопособно, срок на мярката, съгласно чл.171 ЗДвП.

При наличие на горните предпоставки органът действа при обвързана компетентност относно вида на мярката; оперативна самостоятелност е налице само при определяне на срока в законовите граници. Липсата на знание у собственика, че водачът е с отнети всички контролни точки, сама по себе си не прави заповедта незаконосъобразна, тъй като знанието на собственика, че предоставя автомобила на неправоспособен водач, не е факт с правно значение за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б.А ЗДвП (в този смисъл Решение №1367 от 2019 г. на ВАС по адм. дело 10008 от 2018г.). Собственикът носи риска за лицето, в чието държане е предал автомобила, поради което законодателят е предвидил мярката да се прилага и когато нарушението е извършено не от собственика, а от водача;

Няма спор, че собственикът на ППС няма достъп до данните за контролните точки на водача, но в

случая административният орган е доказал правопораждащия факт- че всички контролни точки на водача са отнети въз основа на влезли в сила наказателни постановления.

Предвид изложеното съдът приема, че към датата на извършената проверка са били налице материалноправните предпоставки за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП. Процесното моторно превозно средство е било управлявано от лице, загубило придобитата правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 ЗДвП, поради което административният орган е разполагал със законово основание да прекрати регистрацията му.

По тези съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, доколкото е направено надлежно искане и е осъществена процесуална защита. Размерът му следва да бъде определен съобразно приложимите разпоредби и конкретната фактическа и правна сложност на делото, което в случая съдът определя в размер на 100 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕМДЖИ Т. БГ ООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-002525/22.05.2026 г., издадена от полицейски инспектор при отдел „Пътна полиция“, СДВР.

ОСЪЖДА ЕМДЖИ Т. БГ ООД да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 100 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.